

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 3494/2020
23.06.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Љубица Хоџић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., коју заступа пуномоћник Александар Радивојевић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 9875/2019 од 29.01.2020. године, у седници одржаној 23.06.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 9875/2019 од 29.01.2020. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 1557/15 од 06.11.2017. године, која је исправљена решењем истог суда П 1557/15 од 28.02.2019. године, утврђено је да је тужилац сувласник са уделом од $\frac{1}{2}$ идеалних делова на двособном стану и пословном простору у стамбено пословној згради бр. .. у улици ... у ..., ближе означеним у изреци, што је тужена дужна да призна и трпи. Ставом другим изреке усвојена је предложена привремена мера и забрањено туженој оптерећење и отуђење наведених непокретности, с'тим да привремена мера остаје на снази до правноснажног окончања поступка и жалба против овог решења не задржава његово извршење. Тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 267.600,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 9875/2019 од 29.01.2020. године, ставом првим изреке преиначена је првостепена пресуда тако што је одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је сувласник са уделом од $\frac{1}{2}$ идеалних делова на двособном стану и пословном простору у стамбено пословној згради бр. .. у улици ... у ..., ближе означеним у изреци, што би тужена била дужна да призна и трпи,

као неоснован. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка тако што је обавезан тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 120.000,00 динара. Ставом трећим изреке, укинута је решење о привременој мери.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...55/14) и утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности. Битна повреда поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, на коју се наводима ревизије указује, није прописана као ревизијски разлог у смислу члана 407. став 1. тачка 2. тог Закона.

Према утврђеном чињеничном стању у току трајања брачне заједнице парничних странака (од ...1993. године до ...2013. године), тужена је 29.06.2002. године у својству купца закључила два уговора о купопродаји са ВВ као продавцем, који су оверени у Првом општинском суду у Београду дана 10.07.2002. године, под Ов .. /2002 и Ов .. /2002. Предмет наведених уговора су непокретности које су предмет тужбеног захтева у овој парници, а тужена је на основу означених уговора уписана као искључиви власник наведених непокретности у Катастру непокретности. Дана 05.12.2007. године између парничних странака као супружника је закључен и потписан споразум о деоби заједничке имовине, с`тим што потписи уговарача нису оверени у суду. Према члану 2. наведеног споразума супружници сагласно врше деобу заједничке имовине стечене у току трајања брака, тако што прихватају да свака страна у споразуму има апсолутно и искључиво право власништва на непокретностима на којима су формално правно титулари права својине, под условом и тек пошто тужилац пренесе уговором о поклону својој супрузи, овде туженој, право власништва на једнособном стану у ... који се налази у стамбеној згради на кп.бр. .. КО .. у улици ... број .., површине 26,42 м2. Поред тога, у члану 3. споразума констатовано је да се супружници после извршеног преноса права власништва на непокретностима у смислу претходног члана одричу права да постављају било какве стварноправне или облигационоправне захтеве једно према другом у вези са имовином на којој се друга страна води као формални носилац права власништва. Истог дана закључен је и уговор о поклону којим је тужилац поклонио туженој наведени стан у ... и који је оверен у суду под Ов. .. /07 на који начин је споразум извршен у целини.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је усвојио тужбени захтев, налазећи да споразум супружника о деоби заједничке имовине не производи правно дејство јер није закључен у законом прописаној форми. Одредбе Породичног закона, које су биле на снази у време закључења предметног споразума, нису предвиђале обавезу овере потписа у суду, али је такав захтев форме прописивао

тада важећи Закон о промету непокретности. Следом наведеног тужена није оборила законску претпоставку да су предметне непокретности својина оба супружника, нити је доказала да је искључиви власник наведених непокретности.

Супротно становишту првостепеног суда, другостепени суд је закључио да предметни споразум супружника о деоби заједничке имовине производи правно дејство јер се не ради о промету непокретности, па овера потписа сауговорача у суду није био услов пуноважности наведеног споразума, који испуњава услове форме по одредбама Породичног закона и Закона о облигационим односима. Тужена је на основу наведеног споразума постала искључиви власник предметних непокретности, па је из тих разлога преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев.

Становиште другостепеног суда је правилно.

Имовина коју су супружници стекли радом у току трајања заједнице живота у браку представља њихову заједничку имовину (члан 171. став 1. Породичног закона). Уколико се у јавни регистар права на непокретностима упишу њихови опредељени делови, сматраће се да је на овај начин извршена деоба заједничке имовине. Такође, ако је као власник непокретности уписан само један супружник, сматраће се да је упис извршен на име оба супружника, осим ако није закључен писмени споразум о деоби заједничке имовине, брачни уговор или је о том питању одлучивао суд (члан 176).

Супружници могу закључити споразум о деоби заједничке имовине (споразумна деоба) по члану 179. наведеног Закона, важећем у време закључења предметног споразума до извршених измена („Службени гласник РС“ број 6/2015 од 22.01.2015. године, са ступањем на снагу наредног дана). Имовина коју је супружник стекао у току трајања брака деобом заједничке имовине (пored осталог) представља његову посебну имовину (члан 168. став 2.).

Супротно наводима ревизије, деобом заједничке имовине супружника не врши се промет, јер су титулари заједничке имовине оба супружника чији удели нису опредељени, па се правна ваљаност споразума о деоби не цени са становишта принудних прописа о форми која је предвиђена у случају промета непокретности. Правило о неформалности уговора из члана 67. Закона о облигационим односима у ставу 1. предвиђа да закључење уговора не подлеже никаквој форми, осим ако је законом другачије одређено. Предметни споразум о деоби заједничке имовине супружника односи се на непокретности и закључен је у писаној форми у складу са захтевом форме из наведених одредаба Породичног закона важећих у време закључења споразума (члан 176. став 2. и 179.). Тиме је оборена законска претпоставка да је на предметним непокретностима извршен упис својине на име оба супружника, па исте представљају посебну имовину тужене стечену у току трајања брака деобом заједничке имовине (члан 168. став 2. Породичног закона).

На основу члана 414. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**